

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ในการเรียนการสอนบนเว็บที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2. สมมติฐานการวิจัย

หลังการทดลองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ ฉบับที่แปลและเรียบเรียงโดย อับสรสิริ เขี่ยมประชา, 2542 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนี้มีข้อกระทง 50 ข้อ และข้อกระทงวัดความจริงใจในการตอบของผู้ตอบอีก 8 ข้อ รวมทั้งฉบับมีข้อกระทงรวมทั้งสิ้น 58 ข้อ แบบวัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านตนโดยทั่วไป (General Self)
2. ด้านสังคม – เพื่อน (Social Self – Peers)
3. ด้านทางบ้าน – พ่อแม่ (Home – Academic)
4. ด้านโรงเรียน – การศึกษา (School – Academic)
5. ด้านการวัดความจริงใจของผู้ตอบ (Lie Scale)

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนี้ได้มีผู้ทดสอบความเที่ยงไว้คือ Spatz and Johnson (1973) ทำการตรวจสอบความคงที่ภายในของแบบวัด โดยทำการศึกษากับนักเรียน

เกรด 5,9 และ 12 จำนวน 600 คน พบว่าแบบวัดมีค่าความคงที่ภายใน (Internal Consistency) เป็น .81 , .86 , .80 ตามลำดับ ส่วน Kimball (1972) ศึกษาแก่นักเรียนเกรด 4 ถึง เกรด 8 จำนวน 7600 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือของแบบวัด พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในอยู่ระหว่าง .87 - .92 และ Fullerton (1972) โดยการหาความเชื่อถือด้วยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-Half) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน เท่ากับ .87 ส่วนความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดย Kokenes (1974) ทำการศึกษาโดยตรวจสอบแก่นักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 8 จำนวน 7,600 คน พบว่าแบบวัดมีความตรงตามโครงสร้าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองไปทดลองใช้แก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตร Kuder-Richardson 20 (KR – 20) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81

2. เว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่

เนื้อหาของเว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ เป็นเนื้อหาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว เรื่อง การรู้จักและเข้าใจตนเอง ประกอบไปด้วย 4 หัวข้อคือ 1. ประโยชน์ของการรู้จักและเข้าใจตนเอง 2. การวิเคราะห์จุดดีจุดด้อยของตัวเอง 3. การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล 4. การวิเคราะห์ความสนใจและความต้องการของตัวเอง โดยใช้เวลาเรียนทั้งหมด 2 สัปดาห์

ลักษณะของเว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ มีดังนี้

1. เว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ มีรูปแบบเป็นแบบ มัลติมีเดีย (Multimedia) โดยมีลักษณะเป็น ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง โดยมีหน้าโฮมเพจ แนะนำสิ่งที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติในการเรียนบนเว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ เว็บไซต์แนะนำบทเรียนเพื่อ บอกวัตถุประสงค์และการประเมินผล

2. เว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับบทเรียนและผู้เรียนด้วยตนเอง การเรียนบนเว็บไซต์บทสนทนาเทคนิคการแสดงคู่ ผู้เรียนจะต้องทำการลงทะเบียนเพื่อตั้งชื่อและรหัสผ่านเพื่อเข้าสู่ระบบ เป็นการที่ผู้เรียนสวมบทบาท โดยที่ผู้อื่นจะไม่ว่าเราคือใคร จากนั้นผู้เรียนจะต้องศึกษาเนื้อหาของบทเรียนด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน ซึ่งอยู่ในรูปแบบมัลติมีเดีย ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้ด้วยตนเอง เมื่อศึกษาเนื้อหาจบแล้ว ผู้เรียนจะทำกรวิเคราะห์ตนเองโดยการเขียนข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ตามคำสั่งที่ระบุไว้ เมื่อเขียนข้อมูลส่วนตัวเสร็จแล้ว ผู้เรียนจะทำการแสดงบทสนทนาการแสดงคู่ โดยการเข้าไปอ่านข้อมูลส่วนตัวของเพื่อน จากนั้นก็แสดงบทสนทนาการแสดงคู่ โดยการให้

คำแนะนำพร้อมทั้งกำลังใจ เมื่อแสดงบทบาทการแสดงคู่เสร็จ ผู้เรียนก็จะกลับมาที่หน้าข้อมูลส่วนตัวของตนเองเพื่ออ่านข้อมูลที่เพื่อนได้ให้คำแนะนำและกำลังใจไว้ จากนั้นผู้เรียนจะประเมินตนเอง โดยการเขียนแสดงการพัฒนา ปรับปรุง ตนเอง

รูปแบบการเรียนรู้บนเว็บเรื่องการรู้จักและเข้าใจตนเองด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่

ขั้นตอนการสร้างเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่

การสร้างเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาและกำหนดเนื้อหาโดยศึกษาจากหลักสูตร เอกสาร ตำรา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว เรื่อง การรู้จักและเข้าใจตนเอง
2. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว เรื่อง การรู้จักและเข้าใจตนเอง
3. นำเนื้อหาเรื่อง การรู้จักและเข้าใจตนเอง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาที่ใช้ และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
4. นำเนื้อหาที่ผ่านการตรวจแล้วมาสร้างเป็นเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ แล้วนำเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ ที่สร้างเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการเรียนการสอนบนเว็บจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา การออกแบบและเทคนิควิธีและทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
5. นำเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเรียบร้อยครั้งสุดท้าย
6. นำเว็บพหุบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่าง (Try out) โดยกลุ่มตัวแทนนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน

5. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนสาริตถ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 7 ห้อง ผู้วิจัยจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 3 ห้อง
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ฉบับนักเรียน(The Self – Esteem Inventory School Form) ที่สร้างขึ้นโดยสแตนเลย์ คูเปอร์สมิธ (Stanley Coopersmith, 1984) ฉบับที่แปลและเรียบเรียงโดย อับสรสิริ เขี่ยมประชา, 2542
3. ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน จากนั้นจึงแบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่มที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและกลุ่มที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ โดยนักเรียนที่ได้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 จะเป็นกลุ่มที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและนักเรียนที่ได้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 จะเป็นกลุ่มที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 40 คน

4. เตรียมสถานที่และเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ ซึ่งสถานที่ที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ คือ ห้องปฏิบัติการอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) โดยผู้วิจัยได้จัดให้กลุ่มตัวอย่าง 1 คน ประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 2 สัปดาห์

5. หลังการเรียนบนเว็บในสัปดาห์ที่ 2 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ฉบับนักเรียน (The Self – Esteem Inventory School Form) ที่สร้างขึ้นโดย สแตนเลย์ คูเปอร์สมิธ (Stanley Coopersmith, 1984) ฉบับที่แปลและเรียบเรียงโดย อัสพรสิริ เอี่ยมประชา, 2542 อีกครั้งหนึ่ง

6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง โดยการตรวจให้คะแนนจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองหลังเรียน จากนั้นนำผลต่างของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังทดลอง ด้วยวิธีการทดสอบ t - test โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. สรุปผลการวิจัย

คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่าก่อนและหลังการทดลองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า หลังการทดลองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงซึ่้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้เนื่องมาจาก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง มี 2 ประเภทได้แก่ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (Coopersmith, 1981) ปัจจัยภายในเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Attributes)
2. ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน (General Ability , Capacity and Performance)
3. ภาวะทางอารมณ์ หรือความรู้สึก (Affective States)
4. ค่านิยมส่วนบุคคล (Self – Values)
5. ระดับความมุ่งหวังหรือความปรารถนาของบุคคล (Aspiration)

ส่วนปัจจัยภายนอก เป็นลักษณะของส่วนประกอบภายนอกของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
2. โรงเรียนและการศึกษา
3. สถานภาพทางสังคม
4. สังคมและกลุ่มเพื่อน

ซึ่งเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคุณะนั้น มีเนื้อหาอยู่ในเรื่องของ การรู้จักและเข้าใจตนเอง มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจตนเอง ในเรื่องของจุดดี จุดด้อยของตนเองในด้านต่างๆ และเป้าหมายในชีวิตของตนเอง จะเห็นได้ว่าเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคุณะนั้น จะเน้นไปในส่วนของปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่าปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายนอกก็มีอิทธิพลในการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้วยเช่นกัน Coopersmith (1981) ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อเด็กในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง คือความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยอยู่ในสภาพแวดล้อมดังนี้ คือ 1. การที่พ่อแม่ยอมรับเด็กทั้งหมดเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและคุณค่าอย่างที่เป็นอยู่ 2. การที่พ่อแม่กำหนดขอบเขตการกระทำไว้อย่างชัดเจน และดูแลให้เด็กทำตาม ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย 3. การที่พ่อแม่ให้ความนับถือความอิสระแก่เด็กในขอบเขตการกระทำที่กำหนดให้และเน้นการให้รางวัลมากกว่าลงโทษ ปัจจัยภายนอกในด้านของโรงเรียนและการศึกษา Coopersmith (1984) พบว่าการที่โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง สามารถพัฒนาตนเองได้ ซึ่งเป็นการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนสภาพทางด้านสังคม Coopersmith และ Rosenberg (1981) ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพทางด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไม่เด่นชัด เพราะบุคคลที่มาจากสถานภาพทางสังคมในระดับต่ำมีทั้งบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง และบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ในด้านสังคมและกลุ่มเพื่อน Coopersmith (1971) พบว่า สัมพันธภาพของเด็กท่ามกลางเพื่อนในวัยเดียวกันก็มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง จะเห็นได้ว่าปัจจัยภายนอกก็มีความสำคัญไม่แตกต่างไปจากปัจจัยภายใน ดังนั้นการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองจึงควร

ประกอบไปด้วยทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

ส่วนของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ อาจจะน้อยเกินไปในการเสริมสร้าง การเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งที่ดำเนินไปอย่างช้าๆและ ต้องใช้เวลานานพอสมควร แม้นักจิตวิทยาจะยอมรับว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสามารถ พัฒนาได้ทีละน้อยด้วยการฝึกฝนจากกิจกรรมต่างๆ แต่การเปลี่ยนแปลงไม่อาจเกิดขึ้นได้ง่ายและ รวดเร็ว เพราะความรู้สึกนี้จะค่อยๆก่อตัวขึ้นจากการสะสมประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Guinan and Fould (1970) ที่ศึกษาพบว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์อย่าง ต่อเนื่องติดต่อกัน 30 ชั่วโมง เกิดการตระหนักถึงศักยภาพและเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนั้นจึง สามารถสรุปได้ว่า เว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ มีการส่งเสริมในส่วนของปัจจัยภายใน มากกว่าปัจจัยภายนอกและระยะเวลาในการทดลองที่สั้นเกินไป ส่งผลให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่ สันนิษฐานสมมติฐานการวิจัย

2. นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในแต่ละ ด้านของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ด้วยวิธีทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านตนเองโดยทั่วไป ด้านสังคม – เพื่อน ด้านทางบ้าน – พ่อแม่ และ ด้านโรงเรียน – การศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงนั้น มีคะแนนการเห็น คุณค่าในตนเองสูงมากอยู่แล้ว จึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างชัดเจน อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีพฤติกรรมการแสดงออก ที่เหมาะสมในการเรียนบนเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ เช่น การให้คำแนะนำและกำลังใจ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นคำแนะนำในเชิงบวก คอยให้กำลังใจ ด้วยความจริงใจ และมีการเขียนประเมินตนเองซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้ที่มีการเห็นคุณค่า ในตนเองสูง (กาญจนา พงศ์พฤกษ์, 2523) เช่น เราคิดว่าเราดีที่สุดในตอนนี้ไม่ต้องปรับปรุงอีก รู้สึก พอใจในสิ่งที่ตัวเองมี เป็นต้น ต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ซึ่งมีระดับ คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านตนเองโดยทั่วไป สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ ในระดับที่ต่ำ จึงสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คูเปอร์สมิธ (1981) ว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีความรู้สึกวิตกกังวลมากกว่าปกติ เก็บกดอารมณ์ ความรู้สึก โดยไม่แสดงความต้องการที่แท้จริงของตนออกมาและไม่แน่ใจเกี่ยวกับ ตัวเขา ไม่เชื่อในอำนาจของตนเอง ดังนั้นเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ จะทำให้ผู้ที่มีระดับ การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากมีความแปลกใหม่ ทั้งยังมีการ

กระตุ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนและกับผู้เรียนด้วยตนเอง อีกทั้งการเรียนบนเว็บจะช่วยให้ผู้ที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลดความวิตกกังวลและความไม่มั่นใจเมื่อทำผิดพลาด โดยที่ผู้เรียนจะต้องสวมบทบาทในการเรียนบนเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องแสดงตัวตนที่แท้จริง ผู้เรียนจึงกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น (น้ามนต์ เรื่องฤทธิ์, 2541) ซึ่งเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่จะเป็นการที่มีคนอื่นหนึ่งคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการที่จะหาทางแก้ปัญหา คอยหยิบยกประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนหรือสรุปประเด็นต่างๆ ให้เข้าใจง่าย คอยให้กำลังใจ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองมากขึ้น แสดงให้เห็นในการเขียนประเมินตนเองของผู้ที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ว่า มีคนให้กำลังใจมากขนาดนี้รู้สึกดีมาก ซึ่งเป็นผลมาจากเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่ ดังที่นักจิตวิทยาแนวมนุษยนิยม เชื่อว่าคนทุกคนต่างก็มีคุณค่าในตนเองแต่ก็มีบุคคลจำนวนมากไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าที่ตนเองมีอยู่ แต่บุคคลเหล่านี้สามารถตระหนักถึงคุณค่าของตนเองได้ ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (คมเพชร ฉัตรสุภากุล, 2546) เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ตนเองได้รับการยอมรับอย่างจริงจังจากผู้อื่น เขาก็จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งช่วยให้เขาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Trotzer, 1977 อ้างถึงใน นาดยา วงศ์หลีกภัย, 2532)

จากการอภิปรายผลดังกล่าวนี้ จึงพอสรุปได้ว่า การเรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่นี้ ถึงแม้ว่าผลการทดลองจะปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า หลังการทดลองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เรียนบนเว็บด้วยเทคนิคบทบาทสมมติแบบการแสดงคู่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ก็แสดงให้เห็นว่าการเรียนบนเว็บด้วยบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ สามารถส่งผลให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านตนเองโดยทั่วไปโดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ซึ่งเกิดจากเนื้อหาและกิจกรรมที่มุ่งเน้นไปในส่วนของปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง แม้ว่าเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่ จะส่งเสริมให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองเพียง 1 ด้าน คือด้านตนเองโดยทั่วไป แต่คือจุดเริ่มต้นที่ดีในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง เนื่องจากการเรียนบนเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่มีความแปลกใหม่ ทั้งยังมีการกระตุ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนและกับผู้เรียนด้วยตนเอง อีกทั้งการเรียนบนเว็บจะช่วยให้ผู้ที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลดความวิตกกังวลและความไม่มั่นใจเมื่อทำผิดพลาด กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น และผู้เรียนได้รับกำลังใจ คำแนะนำจากเพื่อนๆ ซึ่งการได้รับการยอมรับ การได้รับการปฏิบัติตอบอย่างมีความหมายจากบุคคลอื่นเป็นปัจจัยให้บุคคลตระหนัก เห็นคุณค่าในตนเอง

9. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดงคู่สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชา สุขศึกษา เรื่องการรู้จักและเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ต่ำ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง ในด้านตนเองโดยทั่วไป

10. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทสมมติเทคนิคอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนบนเว็บ ในการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง
2. ควรมีการศึกษาผลระยะยาวเกี่ยวกับการเรียนบนเว็บบทบาทสมมติเทคนิคการแสดง คู่ที่มีต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง